

Keitelman Gallery

Claude Cortinovis

Nameless

14.11.2014 – 17.01.2015

Opening 6-9 pm Thursday 13.11.2014

Tuesday - Saturday 12 to 6pm

Contact: Valérie Palacios – Keitelman +32 477 77 53 61

Keitelman Gallery stelt heel graag de derde solotentoonstelling van de Zwitserse kunstenaar Claude Cortinovis voor.

De kunstwereld is uiterst veeleisend en vraagt van kunstenaars een aanzienlijke productie die beantwoordt aan zijn eisen. Cortinovis zet echter in op de tijd: hij maakt maar enkele werken per jaar. Het werkproces, de duur ervan en het ritueel dat erbij hoort zijn wezenlijke parameters in zijn oeuvre. Het is alsof hij de tijd wil vatten en de maat wil nemen van de effecten van uitzetting die tijd in stilte voortbrengt.

Claude Cortinovis presenteert in deze tentoonstelling hoogstens een tiental nieuwe werken, van onderwerp schijnbaar eenvoudig, maar met een ontzaglijke verfijning in het detail.

Het gaat om tekeningen die uit duizenden vierkantjes bestaan (“gerasterde” tekeningen, zoals die van de renaissancekunstenaars, die met deze compositietechniek verhoudingen en perspectief van elk nieuw onderwerp trachten te vatten), door Cortinovis verduidelijk verschillend ingekleurd met behulp van ingeïnkte stempeltjes.

Daaruit komen beelden voort die er “gepixeld” uitzien, zoals we ze uit de digitale wereld kennen, behalve dat ze niet door machines zijn geproduceerd maar door traagzame handenarbeid, die in haar spoor talloze onvolmaaktheden nalaat, even zovele nuances, manieren om aan het beeld een trilling, een incarnatie mee te geven.

Daar, op het macroscopische niveau, is de reflectie van de kunstenaar ook precies verankerd. Vertrekt hij immers van “mechanische” – en overigens immateriële - fotografische beelden (een vragend oog in close-up, tegelijk intens aanwezig en anoniem, of vrouwenportretten met gelijksoortige onderzoekende blik, gevonden bij een fotoautomaat), dan doet hij dat om ze een vreemd en onwaarschijnlijk bestaan te verlenen in het hart zelf van de tekening. Het gaat om de afwezigheid van een persoon, maar tegelijk om de aanwezigheid van zijn beeld. En diezelfde paradox ervaren de toeschouwers van Cortinovis’ oeuvre: afhankelijk van de afstand of de nabijheid tot het werk is de waarneming geheel anders, veeleer abstract of veeleer fotografisch.

Claude Cortinovis schrijft zich in een domein in dat enerzijds door de pointillisten en de impressionisten is verkend en anderzijds door de conceptuele fotografische school van de jaren 1980 (bij uitstek en exemplarisch vertegenwoordigd door Thomas Struth). Maar wat zijn wezenlijke eigenheid uitmaakt (naast de a priori onverwachte vereniging van die twee artistieke stromingen in zijn werk) komt voort uit de toevoeging van een existentiële component in zijn onderzoek. De vraag naar de aan/afwezigheid van beeld en onderwerp wordt immers altijd gesteld in verhouding tot personen en plaatsen die de kunstenaar zelf frequenteert alvorens ze onherroepelijk verdwijnen – een ervaring waarmee hij niet alleen staat: worden wij als menselijke wezens niet allen geconfronteerd zo niet met verlies dan toch met verwijdering en ballingschap? Die opvatting sluit des te beter aan bij onze tijd daar zij ook tot uiting komt in de ervaring die we hebben met nieuwe technologieën en vormen van migratie.

Keitelman Gallery